

Aksel Larsen: Da den Lov, der nu foreslaas ændret, var til Behandling her i Tinget for et Par Uger siden, rejste jeg Spørgsmaalet om Sammensætningen af det foreslaaede Fragtnævn. Jeg rejste Spørgsmaalet, om det var rigtigt at sammensætte Nævnet efter de Principper, som blev foreslaaet af den højtærede Minister, eller om det ikke var rigtigt at tage Repræsentanter for andre Erhverv og andre Befolkningsgrupper, og ikke mindst Repræsentanter for Søfartens Arbejdere, ind i Fragtnævnet. Jeg henstillede til det Udvalg, der skulde nedsættes, at overveje dette og henstillede det til Regeringens Overvejelse. Resultatet af disse Overvejelser blev beklageligvis negativt. Man gik ind paa en Udvidelse af Fragtnævnet med et Par Sejlskibsredere, men bibeholdt det ellers i Princippet uforandret. Nu foreligger Resultatet. Fragtnævnet eksisterer. Det bestaar af 9 Skibsredere under en Formand udnævnt af Kongen. Denne Formand er, formodentlig ikke helt tilfældigt, en Skibsreder. Jeg kan forstaa, at det allerede har vist sig at være en uheldig Sammensætning af Fragtnævnet, eftersom den højtærede Minister nu beder om Tilfaldelse til at ændre Nævnets Sammensætning, for det er jo det, Forslaget gaar ud paa. Formelt gaar Forslaget ud paa en Udvidelse af Nævnet — det er altsaa aabenbart, fordi det skønnes vanskeligt eller uheldigt at fjerne dem, der allerede er udnævnt —, men reelt vil det sige, at man ønsker en anden Sammensætning, idet man i Fragtnævnet ønsker at indsætte Repræsentanter for andre Erhvervsinteresser. Naturligvis kan jeg ikke være utilfreds med, at det har vist sig, at det, jeg fremsatte ved selve Lovens første Behandling, har vist sig at være rigtigt, selv om jeg ikke vil paastaa, at det glæder mig synderligt, at Regeringen i den Grad har vist sig kortsynet med sine Foranstaltninger.

Det havde været bedre, hvis Regeringen i Tide havde indset Rigtigheden af det, jeg fremsatte. Paa den anden Side vil jeg henstille, at man, naar man nu skal lave Loven om denne Gang, gør det omhyggeligt. Vi er jo i den beklagelige Situation, at man udelukkende har sat Repræsentanter for Skibsfartskapitalen til at forvalte Danmarks samfundsnødvendige Skibsfart. Man har gjort nogenlunde præcis det samme, som den højtærede Landbrugsminister gjorde, da han satte de private Kvægekseportører til at administrere Statens Kød- og Kvægekseport. De uheldige Følger af denne Handling er naturligvis hele Tinget klar over, det har været diskuteret til Overflod herinde. Jeg

synes, at naar man erindrer de uheldige Følger af dette Administrationsprincip, at sætte Rævene til at vogte Gæs, saa skulde man passe paa, at det nu ikke lever videre paa et andet Omraade. Jeg henstiller disse Betragtninger til Udvalgets og den højtærede Ministers velvillige Overvejelse. Skibsfarten skal tjene ikke Skibsredernes, men Samfundets Interesser. Det er der nogle, der ikke kan lide, det har vi faaet at vide i Debatten her i Dag. Repræsentanter for kapitalistiske Kredse har udtrykt Frygt for, at de stakkels Skibsredere skulde komme i Mindretal, og talt om, at man maa ikke lægge snærende Baand paa Skibsfarten. Nej, naturligvis! Medens det arbejdende Folk ustandselig skulde bringe Ofre, finde sig i, at der bliver lagt snærende Baand paa det, skal Kapitalisterne have lige saa uforkammet gyldne Tider, som de havde under Verdenskrigen 1914—1918! Det maa man meget undskylde os, det synes vi andre ikke. Vi synes netop, at Erfaringerne fra 1914—1918 siger, at nu maa Staten til at begynde med se at faa Haand i Hanke med Skibsfarten. Jeg ved ikke, om Tidspunktet allerede skulde være inde for en nærmere Overvejelse af en eventuel Nationalisering af Skibsfarten, men jeg ved i hvert Fald, at man ved denne Lejlighed, hvor vi jo ogsaa i Dag skal behandle et Forslag om Forhøjelse af Børsskatten, allerede bør overveje, hvorledes man forhindrer den Dans om Guldkalven, som især paa Skibsfartens Omraade fandt Sted under den sidste Krig, og som allerede er godt begyndt under denne.

Med disse Bemærkninger henstiller jeg til det Udvalg, der maatte blive nedsat, denne Gang at gøre sine Overvejelser virkelig alvorlige og grundige, og jeg haaber saa paa, at der kommer et bedre Resultat ud af det, end der aabenbart hidtil er kommet.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet dette Lovforslag, idet jeg gerne vil gøre opmærksom paa, at naar jeg ønskede Lovforslaget, der blev til Loven af 2. September, hurtigt gennem Rigsdagen, var det ikke en Grille eller blot et Ønske om hurtigst muligt at slippe fra det, men der havde allerede været Vanskeligheder ved at skaffe Tonnage, og det viste sig jo ogsaa, at saa snart Fragtnævnet var blevet institueret, opstod der mange Spørgsmaal, og Nævnet maatte hurtigst muligt træde i Funktion.

Naar man hæfter sig ved, at jeg byggede Lovforslaget op, som jeg gjorde, og regnede med et Nævn udelukkende bestaaende af